

ikke ret stor. Jeg er ret overbevist om, at naar Udstykningsforeningerne tager fat, vil de kunne udnytte de 22 000 Kr. adskilligt bedre, end Statens Jordlovsudvalg kan udnytte sine 28 000 Kr. Selvfølgelig venter jeg, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil protestere derimod. Det vil blive en Strid om Ord, hvilken af Delene der er det bedste; men det forekommer mig, at man bør overlade til Fremtiden at vise det, og at det ærede Medlem burde være med til at føre dette Lovforslag i Havn, saa at de to Love kunde virke jævnsides, og det derved kunde ses, hvilken der var den bedste, og hvilken Husmændene satte mest Pris paa at komme ind under.

Jeg vil bede de to ærede Medlemmer lægge Mærke til den Resolution, som er vedtaget ovre i Aarhus, og bede dem lægge Mærke til den Resolution, som gik forud. Jeg vil gerne pege paa, at Udstykningsforeningerne — hvad der er glædeligt at se — der har vist sig som særdeles beskedne Mennesker. Jeg tror, det kommer af, at de har i nogen Grad Forstaaelsen af, at der i visse Kredse indenfor visse Partier har blæst en modvillig Vind imod dem. Derfor begyndte man i Aalborg og Hjørring Amter med beskedne Krav, med at vedtage en Resolution, hvori der staar: Vi beder ikke om et Førsteprioritets-Laan, det kan vi undvære, vi beder om at faa 10 000 Kr. i Andenprioritets-Laan, det kan ikke være urimeligt. I Aarhus gaar man saa et Skridt videre, man ønsker her Forslaget forbedret, men nævner i Resolutionen ikke noget Beløb. Regeringen og Lovgivningsmagten staar frit og kan træffe Afgørelse derom efter bedste Skøn. Man ønsker kun — og det vil jeg understrege —, at der ikke skal bygges paa Loven om Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, men paa den gamle Retningslinie, saaledes at Udstykningsforeningerne kan komme til at arbejde frit og selvstændigt.

Dertil vil det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sige, at Udstykningsforeningerne kan udmærket godt samarbejde med Statens Jordlovsudvalg. Det er muligt, jeg vil haabe, at der kan komme et Samarbejde i Gang. Men jeg ved fra Udstykningsforeningerne, blandt andet fra Formanden i en af dem, at det er ikke de Vilkaar, de ønsker at arbejde under. De ønsker at arbejde under de Vilkaar, som er angivne i deres Resolutioner. Derfor vil jeg sige til ærede Medlemmer: Iyt for en Gangs Skyld til Røstetne ude fra Landet, hvor man skal bruge Lovene. Jeg ved nok, at det er ikke derudefra, det er ikke fra de Foreninger

og deres Resolutioner, vi herinde skal have dikteret, hvordan vi skal lovgive; men man plejer dog i nogen Grad at tage Hensyn til saadant. Det er ikke saa forfærdelig lang Tid siden, visse Kredse, visse Partier var inde paa en Politik, som var i Strid med den, man tidligere havde ført, og saa lød der Røster udefra, Røster, man i højeste Grad tog Hensyn til. Jeg haaber, det samme vil blive Tilfældet med Hensyn til dette Forslag, at man lægger Øret i nogen Grad til, saaledes at man tager Hensyn til de Røster, der lyder, og derefter medvirker til at gennemføre Lovforslaget.

Til Slutning vil jeg pege paa, at i Fjor — var det vist — lod man det saakaldte 4de Jordlovsforslag falde, fordi det ikke indeholdt nogen Ekspropriationsbestemmelse; og saa havde man den Glæde, at man kunde gaa ud til Vælgerne, til Husmændene og vifte for dem med et Stykke Papir, hvorpaa der stod Ekspropriation, men Lovforslaget, der kunde have skaffet Jord, det lod man falde bort. Man holdt paa Papiret med Ekspropriationen fremfor paa Lovforslaget med Jorden uden Ekspropriation. Nu er Forholdene forandrede partimæssigt, og nu kan dette Lovforslag gennemføres uden de to Partiers Medvirken. Men jeg vil dog henstille, om man ikke vil ønske, at være med til at gennemføre Lovforslaget, at man ogsaa fra deres Side vil slutte sig til Ønsket om fortsat Udvikling af de to Retningslinier, indtil Livet selv viser, hvilken af de to man i Fremtiden skal bygge paa, eller om man skal bygge paa dem begge.

Tange: Naar jeg har ønsket at fremsætte nogle Bemærkninger ved dette Lovforslags første Behandling, søger jeg Berettigelsen dertil i den Omstændighed, at dette Lovforslag rører ved et Spørgsmaal, der er i højeste Grad aktuelt, nemlig det, man med et kort Ord kalder: Jordspørgsmaalet. Enhver ved, hvorledes dette Spørgsmaal baade her i Tinget og ude i Landet i Øjeblikket i høj Grad paakalder Interessen, og jeg mener deri at søge nogen Berettigelse til, at jeg som forholdsvis ung Medlem af dette Ting udtaler mig lidt om det, da jeg ikke tidligere har haft Lejlighed dertil.

Jeg vil begynde med at udtale min absolutte Tilfredshed med dette Lovforslags Fremkomst. Jeg gør det, fordi jeg anser det for i høj Grad betimeligt, at vi kommer til at gøre i hvert Fald et Forsøg paa at kalde den gamle Husmandslov til Live igen, at vi forsøger at faa den til at virke under Former, som svarer til de nuværende Forhold; jeg tror, det absolut er heldigt,